

Innst. O. nr. 88

(2008–2009)

Innstilling til Odelstinget fra næringskomiteen

Ot.prp. nr. 77 (2008–2009)

Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i akvakulturloven

Til Odelstinget

1. SAMMENDRAG

1.1 Bakgrunn

Fiskeri- og kystdepartementet foreslår to endringer i akvakulturlova som kvar på sin måte kan medverke til å møte behov knytta til havbruk i framtida. Begge forslaga heng saman med omsynet til miljø og arealdisponering. Det er heimel til å:

- endre prosedyrane for saksbehandlinga ved tildeling av løyve til oppdrett
- pålegge flytting av oppdrettsanlegg ut frå overordna samfunns- og næringsomsyn.

Løyve til anna oppdrett enn laks, aure og regnbogeaure blir i dag tildelt utan at talet på løyve er avgrensa. Lova legg i dag opp til at styresmaktene har ei plikt til å behandle søknader etter kvart. Dette kan føre til arealbruken ikkje er optimal, og kan ha negative nærings- og miljøkonsekvensar. Det inneber òg ei belastning på havbruksforvaltninga som ikkje står i forhold til nytten for næringa.

Lova gjer i dag ikkje høvelege reiskapar til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg, sjølv om overordna samfunns- og næringsomsyn tilseier at det er naudsynt eller tenleg. Formålet med lovendringa er å kunne få til betre lokalitetsstrukturar. Dette kan gje meir rasjonell drift som tek betre vare på blant anna fiskehelse og miljø.

Lovforslaget vart sendt på alminneleg høyring 23. januar 2009. Kopi av høyringsfråsegnene og liste

over høyringsinstansane er sendt Stortinget som utrykte vedlegg til proposisjonen.

1.2 Nærare om innhaldet i proposisjonen

1.2.1 *Rett til å endre prosedyrar for saksbehandlinga ved tildeling av løyve til oppdrett*

Føresegna departementet foreslår, i ny § 6 tredje ledd, vil i praksis gjelde alt anna oppdrett enn matfisk av laks, aure og regnbogeaure. Blant andre artar er det oppdrett av torsk som har kome lengst når det gjeld kommersialisering og volum. I praksis vil det difor i dag særleg vere aktuelt å bruke heimelen for å avgrense behandlinga av nye søknader om torskeløyve.

I 2007 vart det produsert om lag 10 000 tonn oppdrettstorsk. Det er i dag tildelt over 500 oppdrettsløyve for torsk, med ein samla teoretisk produksjonskapasitet på over 300 000 tonn. Belastninga på havbruksforvaltninga står her ikkje i forhold til den næringsnyttan som kan ventast. Ein slik situasjon kan også medverke til ein suboptimal arealbruk, og har ført til press på regelen om tilbaketrekking etter 2 års passivitet. Ein arealbruk som ikkje er optimal kan ha negative nærings- og miljøkonsekvensar. Ut frå dagens situasjon synest det difor tenleg å ha ein lovheimel for å kunne endre prosedyrane for tildeling av løyve. Det vil vere særleg aktuelt å kunne stanse tildeling heilt eller delvis i periodar eller i geografiske område, evt. styre utviklinga ved å kunne utlyse eit avgrensa tal nye løyve i eit bestemt område eller ein region.

Fiskeri- og havbruksnæringsens landsforening (FHL) støttar ikkje forslaget og uttalar at:

"Dersom myndighetene ønsker å innføre adgangsbegrensning ved tildeling av torskekonsesjoner, anbefales at en benytter samme tildelingsmodell

som for laks og ørret; med antallsbestemte konsesjoner."

Sogn og Fjordane fylkeskommune og Hordaland fylkeskommune støttar heller ikkje forslaget. Dei ønskjer å behalde regional styring med tildeling av løyve etter § 6, og at eventuelle endringar blir knytt opp mot at fylkeskommunane skal ivareta nærings- og distriktsomsyn ved tildeling av løyve.

Departementet vil presisere at formålet med føresegna ikkje er at det skal bli knapt med løyve ut i frå dei marknadsmessige og distriktpolitiske omsyna som ligg til grunn for § 7 i akvakulturlova.

1.2.2 Rett til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg av overordna samfunns- og næringsomsyn, medrekna omsynet til fiskehelse og miljø

Akvakulturlova gjer i dag ikkje styresmaktene høvelege reiskapar til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg sjølv om overordna samfunns- og næringsomsyn skulle tilseie at flytting er samfunnsmessig naudsynt eller tenleg. Med den heimelen som det er gjort framlegg om i ny § 16 tredje ledd, kan det utarbeidast forskrift som inneber at oppdrettarar vil kunne påleggast å flytte anlegg - innanfor eit gitt fjord- eller kystområde - for å skape betre struktur. Dette kan gje meir rasjonell drift som tek betre vare på bl.a. fiskehelse og miljø. Ei meir rasjonell drift kan medverke til auka lønnsemd og verdiskaping i utnyttinga av eit gitt fjord- eller kystområde.

Departementet er delvis samd med FHL og Mattilsynet når det gjeld forholdet til matlova og Mattilsynet sin kompetanse til å vurdere fiskehelse. Men endring av løyve til havbruk, medrekna flytting av anlegg, blir regulert i akvakulturlova. Ved bruk av føresegna i § 16 tredje ledd bør likevel fagleg vurdering knytt til fiskehelse gjerast av Mattilsynet.

1.2.3 Kostnader som følge av pålegg om flytting

Departementet konstaterer at det knytter seg kostnader til pålegg om flytting av anlegg. Kostnadene må anten dekkjast av staten eller av oppdrettarane. Staten har ikkje erstatningsansvar i ein slik situasjon fordi råderettsinnskrenkingar ikkje er erstatningsbetingande. Den næringsdrivande må i utgangspunktet sjølv ta risiko for endra rammevilkår.

Ved innføring av ei generell flytteføresegn vil dei totale kostnadene ikkje vere avgrensa. Når havbruksnæringa ønskjer å vekse, og dei nyttar allmenta sine avgrensa areal, er det rimeleg at næringa dekkjer kostnadene ved effektivisering av arealbruken. Staten bør difor ikkje dekkje kostnader knytt til pålegg om flytting.

Ei mogleg ordning er at flyttekostnadene for den/dei som må flytte blir dekte i fellesskap av oppdrettarane i det aktuelle fjord- eller kystområdet på ad hoc-basis. Ein annan måte å gjere det på er at næringa opprettar felles fond for dekning av flyttekostnader. Fondet kan innrettast som eitt nasjonalt fond eller fleire regionale/lokale fond. Dette vil vere opp til næringa sjølv. Det blir gjort framlegg om at heimelen til flytting av oppdrettsanlegg blir innført, men at det blir arbeidd vidare med korleis kostnadene knytt til pålegg om flytting kan dekkast. I dette arbeidet tek departementet sikte på ein brei prosess der mellom anna havbruksnæringa kan konsulterast.

1.3 Økonomiske og administrative konsekvensar

For næringa vil forslaget om å endre prosedyrar for saksbehandlinga innebere at dei kan måtte rette seg etter evt. midlertidige tildelingsstoppar eller utlysing av løyve i tildelingsrundar. På kort sikt kan det bety at oppdrettarar ikkje like lett kan få tildelt nye løyve eller at det kan ta lengre tid å få nye løyve. Dette kan ha verknad for optimalisering av drifta.

På lengre sikt vil forslaget kunne vere med på å fremme ein struktur i næringa som kan medverke til næringas utviklingspotensial.

Ei pålagd flytting kan vere inngripande for den enkelte oppdrettaren, og det er viktig at styresmaktene i saksbehandlinga legg forholde til rette for at den aktuelle oppdrettaren kan finne ein annan eigna lokalitet.

Risikoen for at enkelte kan bli pålagde å flytte verksemda si kan føre til krav om meir robust økonomi og det kan redusere motiveringa for å investere. Risikoen kan reduserast ved at det blir gitt klare retningslinjer for praktiseringa av føresegna.

For forvaltninga vil føresegna om å endre prosedyrar for saksbehandlinga kunne medverke til å effektivisere tids- og ressursbruken i behandlinga av søknader om løyve til havbruk.

Pålegg om flytting er nært knytt til forhold som har å gjere med Fiskeridirektoratet sitt arbeid med tilsyn og kontroll. Departementet meiner difor det er føremålstenleg at oppgåva knytt til pålegg om flytting blir lagt til Fiskeridirektoratet, også etter at forvaltningsreforma trer i kraft 1. januar 2010.

Forslaget om å endre prosedyrar for saksbehandlinga kan medverke til å betre miljøtilpassinga i oppdrett regulert i § 6 ved at omsynet til miljø og naturmangfald blir styrkt gjennom prosedyrar for saksbehandling som meir effektivt kan tilpassast miljø- og arealsituasjonen i eit gitt geografisk område. Pålegg om flytting som foreslått i § 16 tredje ledd kan medverke til ein meir rasjonell lokalitetsstruktur som tek betre vare på miljøet.

2. KOMITEENS MERKNADER

Flertallet i komiteen, medlemmene fra Arbeidarpartiet, Gunvor Eldegard, Sigrun Eng, Steinar Gullvåg, Sigvald Oppebøen Hansen og Arne L. Haugen, frå Høgre, Torbjørn Hansen og Elisabeth Røbekk Nørve, frå Sosialistisk Venstreparti, Inge Ryan, frå Kristeleg Folkeparti, Ingebrigt S. Sørfohn, frå Senterpartiet, leiaren Ola Borten Moe, og frå Venstre, Leif Helge Kongshaug, viser til Ot.prp. nr. 77 (2008–2009) der Fiskeri- og kystdepartementet foreslår to endringar i akvakulturloven. Det er heimel til å:

- endre prosedyrene for saksbehandlingen for oppdrettstillatelse av visse arter
- pålegg om flytting av oppdrettsanlegg som følge av overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn.

Sterkere styring

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at nytt tredje ledd i § 6 i praksis vil gjelde andre oppdrettsarter enn laks, ørret og regnbueørret. Departementet ber med andre ord om utvidet hjemmel til å begrense behandlingen av nye oppdrettstillatelser for bl.a. torsk. Flertallet er på det rene med at § 6 forplikter myndighetene til fortløpende behandling av søknader om oppdrettstillatelse for bl.a. torsk uten at tillatelsene nødvendigvis ses i en større sammenheng. Følgelig er det nå gitt over 500 oppdrettstillatelser for torsk med en teoretisk produksjonskapasitet på over 300 000 tonn.

Flertallet er enig i at en ukontrollert utvikling i tallet på oppdrettstillatelser lett kan føre til en lite hensiktsmessig arealbruk på deler av kysten med derpå følgende negative nærings- og miljøkonsekvenser.

Flertallet understreker betydningen av en bærekraftig havbruksnæring og er derfor enig i at saksbehandlingsprosedyrene må endres slik at tildelingen av nye tillatelser kan begrenses eller stoppes i et avgrenset geografisk område eller i en tidsavgrenset periode.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, ser for øvrig nødvendigheten av sterkere styring med utviklingen også i denne delen av havbruksnæringen.

Pålagt flytting

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser videre til at akvakulturloven regulerer all akvakulturvirksomhet. Både tillatelser og endringer i slike tillatelser gis i

medhold av dette lovverket. En adgang til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg, må dermed også hjemles i akvakulturloven. Dagens akvakulturlov gir ikke hjemmel til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg når overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn gjør det nødvendig.

Flertallet bemerker også at oppdrettsnæringen har vokst raskt og at plasseringen av mange oppdrettsanlegg ikke er spesielt gunstig i forhold til utslipp, biologisk mangfold, vern av villaksen og å forebygge fiske sykdom. Flertallet er derfor enig i at overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn kan tale for at oppdrettsanlegg i gitte tilfeller bør flyttes og at loven endres på dette punktet.

Flertallet har notert seg at FHL under høringen i komiteen ba om at referansen til fiskehelse fjernes fra selve lovteksten med den begrunnelse at fiskehelsehensyn i hovedsak ivaretas i matloven med Mattilsynet som sektortilsyn.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, kan ikke se at lovforslaget fører til noen endring av forholdet mellom akvakulturloven og matloven. Her er ingen dobbelthjemling. Den foreslåtte bestemmelsen innebærer kun at fiskehelse, basert på Mattilsynets vurdering, vil kunne inngå i en samlet vurdering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kielland Asmyhr, Kåre Fostervold og Øyvind Korsberg, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til FHL og Mattilsynets høringsuttalelser, der det påpekes at matloven allerede har hjemmel til å pålegge flytting av hensynet til fiskehelse og av hensynet til miljø. FHL viser for øvrig også til at Stortinget gjennom forslag fra Regjeringen ved gjentatte anledninger har presisert at det er matloven som utelukkende skal være hjemmelsgrunnlag for offentlig håndtering av fiskehelse.

Disse medlemmer støtter FHLs uttalelse om at det kan skape uklarheter i ansvaret mellom to direktorater med en slik dobbelthjemling av tiltak angående fiskehelse, som det Regjeringen legger opp til.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener dobbelthjemling kan unngås ved å stryke ordet fiskehelse i lovteksten og i merknadene, i tillegg til at det presiseres at hjemlene til å ivareta de hensyn som er omtalt i Ot.prp. nr. 77 (2008–2009) når det gjelder fiskehelse, allerede finnes i matloven og at det er Mattilsynet som er forvaltningsorganet på direktoratsnivå.

Flyttekostnader

Flytting av anlegg medfører kostnader. Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, vil minne om at staten, som konsesjonsmyndighet, har et klart ansvar for å vurdere alle relevante hensyn ved tildeling av oppdrettstillatelse. Dersom staten seinere skulle komme til at den vurderingen som ble gjort da tillatelse ble gitt, ikke holder, er det etter flertallets mening, rimelig at staten også er innstilt på å dekke sin del av flyttekostnadene. Flertallet viser til at dette ble gjort ved etableringen av nasjonale laksefjorder, da en rekke oppdrettsanlegg ble flyttet.

Flertallet finner det rimelig at staten dekker flyttekostnadene dersom flyttingen hovedsakelig begrunnes med miljøhensyn. Er det lagt størst vekt på næringsmessige grunner til flyttepålegget, bør oppdretterne selv dekke slike kostnader. Der både samfunns- og næringsmessige hensyn er vektet likt, synes en kostnadsdeling naturlig.

Flertallet har videre merket seg at departementet skal arbeide videre med fordelingen av kostnader etter pålegg om flytting og at næringen skal konsulteres.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til svarbrev fra fiskeri- og kystminister Helga Pedersen, datert 27. mai 2009 (vedlagt) på spørsmål om pålegg om flytting av akvakulturanlegg. Statsråden skriver at myndighetene skal kunne pålegge flytting av oppdrettsanlegg for ivareta både miljøet og havbruksnæringens langsiktige interesser. Dette er ifølge statsråden nødvendig for å oppnå en "nødvendig effektivisering av lokalitetsstrukturen". Disse medlemmer har merket seg at det i Ot.prp. nr. 77 (2008–2009) står at departementet skal arbeide videre med fordelingen av kostnader etter pålegg om flytting og at næringen skal konsulteres. Disse medlemmer reagerer på at spørsmål om hvem som skal bære kostnaden ved pålagt flytting er for dårlig utredet i arbeidet med ny lov, og viser også til at Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening i sin høringsuttalelse påpeker dette. Disse medlemmer mener pålegg om flytting og kostnader forbundet med dette er av så viktig karakter at dette bør utredes nærmere, og mener at forslaget er kort og summarisk begrunnet og går derfor mot § 16 tredje ledd, i lovforslaget.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er imot etablering av nye særavgifter og fondsordninger for dekning av myndighetspålagte kostnader. Dette er i Ot.prp. nr. 77 (2008–2009) snevret inn i forhold til en mer generell bruk av en slik hjemmel til pålegg om avgifter og/eller fondsinnbetalinger, slik dette var beskrevet i høringsbrevet fra

Fiskeri- og kystdepartementet. Likevel er forslaget en hjemmel for opprettelse av nye særavgifter og fondsordninger for dekning av myndighetspålagte kostnader. Disse medlemmer er generelt imot denne type særavgifter for en konkurranseutsatt eksportnæring, og særlig i dette tilfellet der presiseringer og utredning mangler.

Disse medlemmer mener at forslaget er veldig kort og summarisk begrunnet, og mener derfor det er grunn til å stille spørsmål ved om forslaget er tilstrekkelig utredet.

Disse medlemmer viser til at torskeoppdrett har vært vurdert som den arten som har størst kommersielt potensial etter laksen. Både myndighetene og næringsaktører har derfor investert store beløp for å utvikle torskeoppdrett som en voksende kommersiell matprodusent. Finanskrisen har skapt en helt ny situasjon, og derfor er grad av forutsigbarhet en utløsende faktor med tanke på viljen til å satse på ny virksomhet. Det er derfor avgjørende at myndighetene gjennom regelverket bidrar til stor grad av forutsigbarhet.

Disse medlemmer mener at forslaget innebærer at torskeoppdrettssøknader i større grad nærmer seg forvaltningspraksis for behandling av konsesjoner for laks og ørret. Det er mulig at en slik tilnærming mellom lakse- og torskekonsesjoner er gunstig også med tanke på større grad av harmonisering av regelverket mellom artene. En slik endring bør imidlertid være grunnlag for en helhetlig vurdering slik at regelverket vurderes i sammenheng og for å få frem konsekvensene for torskenæringen. Den foreslåtte lovendringen vil stykkevis og delt gi en tilnærming mellom artene.

Disse medlemmer vil på denne bakgrunn stemme imot forslag til lov om endringer i akvakulturloven.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i akvakulturloven

I

Lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur blir endret slik:

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hel eller delvis stans i tildeling for bestemte arter i bestemte tidsperioder eller geografiske om-

*råder, herunder om at søknader skal behandles i til-
delingsrunder på bestemte tidspunkt.*

§ 16 nytt tredje ledd skal lyde:

*Departementet kan i forskrift gi nærmere bestem-
melser om pålegg om flytting av akvakulturanlegg
innenfor et nærmere definert geografisk område der-
som overordnede samfunns- og næringsmessige hen-*

*syn, herunder hensynet til fiskehelse og miljø tilsier
dette. Departementet kan også i forskrift gi nærmere
bestemmelser om prosedyrer for initiering og gjen-
nomføring av prosesser med sikte på flytting, her-
under prinsipper for dekning av kostnader.*

II

Loven gjelder fra den tid Kongen fastsetter.

Oslo, i næringskomiteen, den 29. mai 2009

Ola Borten Moe

leder

Steinar Gullvåg

ordfører

Vedlegg

Brev fra Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 27. mai 2009

Svar på spørsmål vedrørende Ot.prp. nr. 77 (2008-2009)

Jeg viser til Næringskomiteens brev av 20. mai 2009 der det bes om svar på to spørsmål om loven- dringsforslagene i Ot.prp. nr. 77 (2008-2009).

Svar på spørsmål 1: Pålegg om flytting av akvakulturanlegg

Oppdrettsnæringen har vokst raskt over flere år, og dagens plassering av oppdrettsanlegg er ikke ideell for å håndtere de utfordringene myndighetene og havbruksnæringen står overfor. For å oppnå en nødvendig effektivisering av lokalitetsstrukturen, må også allerede klarerte lokaliteter kunne inngå i en helhetlig struktur. Regjeringen foreslår derfor å gi myndighetene adgang til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg for å ivareta både miljøet og havbruksnærings langsiktige interesser.

Både myndigheter og næringsdrivende har ansvar for å ta vare på miljøet. Havbruksnæringen driver biologisk produksjon i sjø, og må ta hensyn til miljøet for å opprettholde effektiv produksjon på sikt. Når havbruksnæringen ønsker å vokse, og de benytter allmennhetens begrensede areal, er det rimelig at næringen dekker kostnader ved effektivisering av arealbruken. Dekning av kostnadene knyttet til flytting vil dermed ikke være en "særavgift" slik FHL hevder, men en nødvendig investering i fremtidig næringsutvikling.¹⁾

Tillatelse til akvakultur gis etter akvakulturloven, og det er bare med hjemmel i akvakulturloven at en *akvakulturtillatelse* kan endres.²⁾ Det innebærer at en adgang til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg må hjemles i akvakulturloven.

Mattilsynet har gjennom matloven eller dyrevernloven ingen hjemmel til å endre en akvakulturtillatelse, men de kan endre eller trekke tilbake den sektortillatelsen de har gitt i medhold sine sektorlover. Mattilsynets sektortillatelse gjelder lokalisering av akvakulturanlegg ut fra fiskehelse-/velferdshensyn og folkehelsehensyn. Slike sektortillatelser danner, sammen med tilsvarende tillatelser fra andre sektormyndigheter som fylkesmennene (forurensningsloven) og Kystverket (havne- og farvannsloven), grunnlag for Fiskeridirektoratets vedtak om akvakulturtillatelse. Endring av en sektortillatelse vil derfor

innebære at Fiskeridirektoratet må fatte et nytt vedtak om akvakulturtillatelse hvor den endrede sektortillatelsen tas hensyn til. Dersom sektortillatelsen for eksempel trekkes tilbake, må Fiskeridirektoratet trekke akvakulturtillatelsen.

I dag er det hjemmel til å endre en akvakulturtillatelse i akvakulturloven, men ikke til å pålegge flytting ut fra overordnede samfunns- og næringsinteresser, herunder miljø og fiskehelse. Et klart hjemmelsgrunnlag vil bidra til forutberegnelighet og rettsikkerhet for næringsaktørene samtidig som antallet ressurskrevende rettslige prosesser begrenses.

I forbindelse med pålegg om flytting – ved bruk av hjemmelen i lovforslaget – vil det være Mattilsynet som står for de faglige vurderingene knyttet til fiskehelse. Vedtakene må begrunnes konkret ut fra de relevante hensynene som, enkeltvis eller i sum, ligger til grunn for behovet for flytting. I denne sammenheng vil jeg påpeke at den foreslåtte bestemmelsen åpner for å pålegge flytting ut fra en samlet vurdering hvor enkeltmomenter i seg selv ikke er tilstrekkelig. Dette reflekterer de komplekse sammenhengene i økosystemene, og er nødvendig for å ivareta helhetlige miljø- og sykdomshensyn. De faglige vurderingene må like fullt synliggjøres tydelig, og en henvisning til en vag helhetsvurdering vil ikke være tilstrekkelig begrunnelse.

Hvor et anlegg skal legges etter pålegg om flytting vil være gjenstand for en ordinær lokalitetsklare- ringsprosess der alle relevante sektormyndigheter, inkludert Mattilsynet, er involvert.

Som påpekt i Ot.prp. nr. 77 innebærer lovforslaget dermed ingen endring av forholdet mellom akvakulturloven og matloven. Det er ikke foreslått dobbelthjemling. Den foreslåtte bestemmelsen innebærer imidlertid at fiskehelse, basert på Mattilsynets vurdering, vil kunne inngå i en samlet vurdering. Jeg mener at hjemmelen, slik den er foreslått, vil bidra til forutsigbarhet for næringsaktørene og en forvaltning der viktige og relaterte forhold kan ses i sammenheng slik at overordnede samfunns- og næringshensyn ivaretas.

Svar på spørsmål 2: Endrede prosedyrer for saksbehandling ved tildeling av akvakultur- tillatelser

Forslaget om å ha mulighet til å endre prosedyrene for saksbehandling ved tildeling av akvakulturtil- latelser er, etter mitt skjønn, tilstrekkelig utredet. Jeg vil likevel benytte anledningen til å knytte noen kom- mentarer til Næringskomiteens spørsmål.

1. Mulige ordninger for dekning av flyttekostnader er drøftet i Ot.prp. nr. 77 kapittel 4.3.
2. Dette er illustrert i figur 7.1 på side 32 i Ot.prp. nr. 61 (2004-2005) Om lov om akvakultur (akvakulturloven).

I dag har myndighetene plikt til å behandle søknader for annet oppdrett enn laks, ørret og regnbueørret fortløpende. Et viktig element i Regjeringens *Strategi for en miljømessig bærekraftig havbruksnæring* er å gi fiskerimyndighetene mulighet til å se den enkelte akvakultursøknad i en større sammenheng slik at miljøet kan bli bedre ivaretatt. Den foreslåtte hjemmelen vil gi en slik mulighet ved at tildeling kan stanses helt eller delvis i bestemte tidsperioder eller

geografiske områder. Det er med andre ord særlig hensynet til miljø og effektiv arealdisponering som ligger til grunn for forslaget.

Avgrensning av bestemte geografiske områder må ses i sammenheng med hvordan hensynet til miljø og effektiv arealdisponering kan ivaretas på en tilfredsstillende måte, og vil dermed bero på den til enhver tid aktuelle situasjonen.

